

in ginitu tercia aute trasacta nocte e
rim? in nro couugio Thobie .viij.

Angel? thobie ait accipe virginē
ad timorem domini et amore filioꝝ
magis q̄ libidis causa du tus. Tho
bie .vi.

Susanna quia seruabāt fidem mā
trimonij morti per duos senes adiu
dicata per danielē liberata est.

Danielis .xiiij.

Saluator noster nūpc̄s interfū
it et nouo miraculo eas decorauit.

Iohannis .ij.

Herodes male dupit fratris uxorē
q̄ causa fuit ut iohannē baptistā de
collaret. Mathei .ix. Marti .vi.

Quētenb? iudeis si licet homini
dimittere uxorē quacūq; ex causa Ies
pondit dñs quos de? nūpc̄it hō nō
separat. Mathei .xix.

Inter illos qui ad cenā magnam
uocati sūt excusauit se vn? dices uxo
rē dupi. Luce .xiij.

Ex quo patet q̄ nimis amor mu
lieris uirū retrahit a diuinis.

Paulus .i. ad Corintheos .vii. ait
mulier potestātē corpe ris sui nō ha
bet sed uir et e contra.

De mendaciō

Dimum mendacium fuit a
dyabolo per serpentem pro
latum. Genesis .ij.

Obi dixit mulieri nequa q̄ morie
mini Nūquā mendaciū dicere licet q̄
expedit aliquādo ut fecit samuel. i
Regum .xvi. dicens.

Ad p̄molādū domino ueni hoc
enim facere proponebat sed tamen
aliud intendebat Mentia sunt scri
be et pharisei contra cristum dicen
tes eum esse peccatorem mendacem
uoracem p̄hibētē tributū dari ce

sari gentis subuersore seductore po
puli et turbatū demonia cū et blasphe
mū ut p̄t; in multas loas euāgelij.
Ananias et uxor eius menasi sūt pe
tro de p̄cio agri pro quo ambo mor
tui sunt. Actū .v.

Athenis quidā de paulo dixerunt
mēciētes sup eū nouoz demonioꝝ
amūciator uidef. Actū .xviij.

Iherosolimis etiā quidā iudei mie
cerūt man? in eum dicentes uiri isrl
adiuante hic est homo qui aduersus
p̄lm et legē et loā istū hōies ubiq;
docēs insup et gentiles dupit i tem
plū et uolauit locum istum sanctū.

Actuum .xx.

Ite in insula mithelene uidentes
barbasi uiperā in manu pauli p̄dē
tem dicebant utiq; homicida est ho
mo ille. Actuum xxx.

De mira liberalitate.

Raguel et rebecca liberaliter
egerunt cū filio et cum seruo
Abrahā rap̄iētre i domū suā
Genesis .xxiij.

Moyles defēdebat filias iethro
a pastorib? q̄ nō sinebāt eas greges
suos adaquare. Exodi .ij.

Audiēs moyles q̄ socer su? iethro
uenit et ad eū egressus in occurū ei?
m̄t̄pliciter eū honorauit. Exo .xviij.

Filij isrl mente p̄mp̄issima et de
uota obtulerūt liberaliter ad facien
dū opus tabernaculi. Exodi .xxxv.

Uñ artifices ad moylen dixerunt
plus offert popul? q̄ necessariū est
Exodi .xxxvi.

Moyles petiuit a rege edom ut
liceret eis transire per terrā suā q̄ nō
cōsensit ut irent per agros et uingos
nec uia regia. Numeri .xx.

De illis publicanis et peccatoribus
qui appropinquabant ut viderent il-
lum. Luce. xv.

De tercio exemplo de maria magda-
lena q̄ osculabat pedes dñi Luce. viij.

Item de iuda. Mathei. xxvi.

Item liberalitas dñi ostendit in
hoc q̄ dedit turbis in deserto mādu-
care. Mathei. xv.

Zacheus dimidiū bonoz suoz de-
dit pauperib⁹. Luce. xix.

Duo minum que obtulit paupai-
la in galyphilaia preferuntur donis
dñi. Luce. xxi.

Misericors et liberalis fuit dñs
petro lacrimā. Luce. xxij.

Magdalene. Luce. viij.

Latroni in cruce. Luce. xxij.

Magna misericordia et liberali-
tas fuit in dño q̄ omne debita seruo
dimisit. Mathei. xvij.

Ioseph q̄ cognominatus est bartha-
bas agnū suū vendidit et p̄ciū ante
pedes aploz posuit. Actū. iij.

Lidda purpurea paulū et socios ei⁹
in domo sua manē coegit. Actū. xv.

Publius p̄ceps insule mithelene
ad quā paulus fracta nauī applia-
uit eū et socios suos raduo liberaliter
exhibuit et paul⁹ patre ei⁹ a febrib⁹
sanauit. Actū. xxvij.

Paul⁹ p̄ seruo philemois scripsit
ei dicens si habes me socium suscipe
illum sicut me si autē aliquid noauit
tibi hoc michi imputa.

De miraculis.

Creatio uniuersi primū mi-
raculū fuit. Genesis. i.

Tempore diluuij fuaat de⁹
noe et qui cū eo erant in archa cet-
ros deleuit. Genesis. viij.

Deus linguas volentū turum vsq̄

ad celū construere confudit et dmi-
sit. Genesis. xi.

Arietē mirabiliter ostendit abrahā
qñ volebat filiū p̄moiare. Gen. xxij.

Multa miracula fecit de⁹ p̄ moy-
sen ut patet p̄ totū. Exodum.

Multa etiā miracula ostēdit de-
us filiis isrl̄ egredientib⁹ de egipto
qñ diuisit eis mare rubrū in quo ca-
am pharaonē et exercitū suū demer-
sit qñ dedit eis etiā colūpnā nubis
p̄ diē et colūpnā ignis per noctē et
qñ ostendit eis lignū moyse per quō
aque amare dulcorate sunt ut patet
in Exodo.

Item pluit illis manna ad manduca-
dū aquā ad bibendū de petra.

Itē ipis mu. murātib⁹ carnes eis
dedit licet in malum eoz. Exi. xvi.
ubi nota-
ri p̄t q̄ miracula non sūt sep̄ signa di-
uine dilectionis p̄pter seditionē tho-
re mltā miracula cōtingerūt. Exi. xvi.
et. xxij.

Deiussit dñs filios isrl̄ serpenti-
b⁹ igneis q̄ inspicātes sp̄entē eneu
a moyse erectū curabāt. Exi. xxi.

Adduxit filios isrl̄ de⁹ per deser-
tū quadraginta annis et nō sūt attri-
ta vestimēta eoz nec calceamēta ve-
tustate cōsupta. Deutro. xxxij.

Obediuit de⁹ iosue dicēti sol cōi-
gabaō ne mouearis et stent sol spa-
cio vni⁹ diei in vno loco. Iosue. x.

Post septimū circuitū filioz isrl̄
muri iericho corruerūt. Iosue. vi.

Per archā dñi a philisteis captā
miracula multa facta sūt. i. Regū. v.

Magnū miraculū fuit q̄ goliānt
exptū et armātū dauid iuuenis et in
exptis p̄strauit. i. Regū. xvij.

Cū extēdet iheroboā brachiū ut
viciū dgi copi faceret exauit man⁹ ei⁹